

ДУМА

Обявления
книжаръ
Караиван
приематъ въ
тата
овъ.
Годишенъ абонемъ 5 лева.

Всичко за вѣстника се адресира: до
Караивановъ & Влаховъ—Плѣвень.

◎ СЕДМИЧЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВѢСТНИКЪ ◎

Писма и рѣкописи не се повръщатъ на изпращачитѣ.

Урежда редакционенъ комитетъ.

Положението.

Слѣдъ памятна 1815 година, когато въ Виена се ликвидира гениалната авантюра на великия Наполеонъ, трѣбвало да се мине едно столѣтие, за да се появи ново сътресение на Европа.

Но за какво!

Кому е нужно милиони човѣшки жертви? Кому сж нужни обширни териториални граници? Защо съкровището на материални и духовни цѣнности трѣбва да бже разрушено?

Въ прокламациитѣ на държавнитѣ глави единъ е общия мотивъ: застрашенитѣ интереси на държавата!

И на тоя зовъ тълпата шуми; вълнува се; протестира и е готова да се хвърли въ кървава разправа.

За какво?

Ний знаемъ, че не е България, която ще даде умъ на тия пламнали глави отъ Атлантика до Уралитѣ, но ний имаме, може би, най голѣмото морално право да погледаме отъ страна — да съжеляваме тѣй нарѣченитѣ нации на цивилизацията. Защото миналата година, когато България имаше пълно право да отстоява на своето — цѣла културна Европа ни нарѣче варвари.

Днесъ ний можемъ само да ги съжеляваме

Ако нашага постъпка тѣ нарѣкоха варварство, тѣхното е неоквествимо. Защото тѣ нѣматъ единично начало, което оправдава онова велико нещастие, което грози цѣла Европа.

И може би, това шо става е за главата на онѣзи, които хвърлиха главнята за необятния пожаръ.

Защото всички работници и дребни произвождащи слоеве — това прѣобладающе множество на Европа — ще се увѣри, че войнитѣ носятъ гибелъ за тѣхъ; малкитѣ държавници ще се увѣрятъ, че отъ тая всеевропейска катастрофа ще бждатъ увредени най-много тѣ. И като урокъ ще трѣбва да запомнятъ, че само въ съюза на слабитѣ е спасението.

Нашето положение е много критическо и намъ се налага голѣмо благоразумие.

Нека оставимъ, прочие, авантюритѣ. Ако е неосходимо, ще доизпълнимъ завѣта на онѣзи, чиято кръвъ още дими по бранни полета; но ако и тоя пхтъ ни грози сжщата участъ — нека се вразумимъ.

По-добръ малки придобивки, но сигурни, отколкото голѣми такива съ печални послѣдици.

виждаме колко скжпа е свободата и съ каква самоотвърженостъ трѣбва да се пази тя отъ всѣки похитителъ.

И за това днесъ съ двойно съкрушено сърдце но и съ двойна вѣра въ едно свѣтло бждще, сме собрани тукъ да отслужимъ първата годишнина на загиналитѣ храбърци отъ 4 и 53 плѣв. полкове.

Тѣ мрѣха майко, и твоито име само катъ мълвѣха, — умираха безъ страхъ!

Неизмѣрима е тжгата ни, съкрушителна е скръбта ни! Но въ тази скръбъ не се ли таи нѣщо свидно, нѣщо свѣщенно мило! Нѣщо което се чувствува само прѣвъ дългитѣ ноци на майчиното очакване?

Ний виждаме, че всѣки день мрѣтъ десетки хора на топла постеля, но за тѣхъ колцина сж които заплакватъ? Тжгата по тѣхъ е кратка, малка, защото малка е била заслугата имъ за обществото, за народа.

Но заговорили се за смъртта на Левски — прѣдъ насъ изпква оная всемогща личностъ на апостолъ, който като фантомъ съ единъ кракъ на Дунавъ, съ другия на Балкана се мѣрва и изчезва да бжде тамъ гдѣто е нуженъ; заговоримъ ли за Георги Измирлиевъ, ний го виждаме застаналъ прѣдъ бѣсилката въ послѣденъ мигъ на своя животъ, не губи вѣра въ роденъ идеалъ и прѣдъ идеалъ и прѣдъ многохлядна тълпа се провиква колкото гласъ държи: братя вижте какъ сладко се мрѣ за отечеството! А Бенковси, а Ботевъ, а Караджата! Легионъ е тѣхното име и безсмъртни сж тѣ въ душата на народа.

Не безсмъртни ли оставатъ и тѣзи, които прѣвъ IX, 912 год. бѣха изпратени по бранни полета и не се върнаха вече за да положимъ цѣлувка по борческото имъ чело; спомена къмъ тѣхъ не извиква ли у насъ смирено почитание къмъ тѣх-

ното неуведаемо дѣло, извършено смѣло за роденъ край!

Тозъ които падне въ бой за свобода

Той не умира казва поета, който самъ сложи кости изъ Вратчанския Балканъ за народно дѣло.

Защото какво нѣщо е живота прѣкаранъ само въ хубаво ядене и спокойно спане? Каква смисълъ има животъ отдаденъ на празнословие? Защо е такъвъ животъ, който е безполезенъ за обществото?

Днесъ никой не си спомня за майчини сълзи по умрѣло чедо отъ лакомия за пари или суетна слава. Но днесъ всички знаемъ думитѣ на оная майка, която прашайки едничко чедо на бой за свобода и подала саблята му съ благословията: съ него или подъ него! А то ще рѣче: или побѣди и се върни съ него, или загини тамъ подъ него, щомъ не си кадъренъ да защитишъ свободата на родината си.

Ето защо отслужвайки панахида за падналитѣ храбърци отъ IV пл. полкѣ въ боеветѣ на 16.X край Одринъ, 4 и 5.XI при Чаталджа, отъ 3—20 мартъ при Акаланскитѣ височини и на 17.VII 1913 год. при Мехомия — ние изпълняваме единъ високъ народенъ дългъ и изявяваме едно дълбоко чувство на уважение къмъ памятьта на падналитѣ. И ако утрѣ интереситѣ на България, ония интереси, които Българското воинство освѣти съ кипящата си кръвъ, ни повикатъ, да продължимъ дѣлото имъ — нѣка у никого не се яви колебание. Сторимъ ли това, само тогава можемъ да се считаме достойни да имъ кажемъ вѣчна память.

А вие просълзени майки и бащи — прѣсусете сълзитѣ си, защото смъртта за свободата на поробеня е истинския животъ.

Слѣдъ молебена войницитѣ отъ 4 и 17 полкове имаха парадъ и бѣха заслужено поздравени съ „отлично“ отъ г-нѣ Генералъ Рибаровъ.

Панахида за падналитѣ плѣвенци.

На 20 т. м. се отслужи панахида, прѣдъ памѣтника, за падналитѣ бойнитѣ полета офицери и войници отъ 4 плѣв. плѣвенски полкѣ. Площадъ бѣ буквално прѣпълненъ отъ граждани и гражданки, дошли да отдадатъ своята почитъ и молитва на тѣзи герои, който прѣди година затвориха на вѣки очи, за свободата на поробената Македония. Слѣдъ панахидата г-нѣ Подполковникъ Паневъ, съ хубава рѣчь се обърна къмъ войницитѣ и като имъ описа дѣлата на падналитѣ тѣхни началници и другари напомни имъ и за тѣхния дългъ къмъ родината. Слѣдъ него г-нѣ Ив. Кировъ каза слѣдната рѣчь:

Просълзени майки, опечалени бащи, наскърбени приятели и роднини!

Незнаемъ кой би ималъ смѣлостта да застане на това мѣсто тукъ и да ни угѣшава за онѣзи, които изгубихме безвъзвратно при Одринъ, Чаталджа, Акаланъ, Мехомия!

Незнаемъ да ли има словесни срдѣства, които биха имали малка сила да искажатъ онова, което майката чувствува по безкрѣсенъ гробъ на незабравимо чедо; което бащата изниса по синъ и братъ; което роднини и приятели тжгуватъ по близки, оставили кости по бранни полета!

Защото азъ незнамъ по тежка скръбъ отъ скръбта по онѣ, когато незнайна ржка е повалила въ незнаенъ гробъ; защото азъ незнамъ

по мощна любовъ отъ любовта по онѣзи, които за роденъ идеалъ не пожалиха нищо скжпо, даже живота си и умирайки славословиахъ и незабравимъ бащинъ кжтъ. Защото азъ незнамъ по съкрушителна горѣстъ отъ онази, която терзае душата отъ жаждата да иде и поплаче надъ близкѣй гробъ — и да не може това, поради туй, че въ чужда земя е гробътъ.

А кой отъ насъ може да иде изъ сипейтѣ край Одринъ, изъ рововетѣ при Чаталджа, изъ висотитѣ на Акаланъ? Кой може да иде тамъ и изъ буренясаши трапове да подири свѣщени останки на забравени герои, да иде тамъ и на воля да изплаче жалостъ и тжги?

Тѣ чакатъ, а може би никога нѣма да ги видимъ; ния копнѣмъ, и може би само съ копнѣжа ще останемъ. И за това всѣка година на днешния день, потѣнали въ трауръ ний ще идваме мълчаливо тукъ, съ оборена глава прѣдъ образа на тоя памѣтникъ, и съ наболѣла надежда за по свѣтли дни ще оплакваме отъ тукъ онова, което е недостжпно за насъ; и за това, може би, молитвитѣ ни ще бждатъ по силни, защото онѣзи, които почиватъ въ недостжпенъ за насъ край, ще ни подсѣщатъ какво ни прѣдстои: защото въ незадоволителна тжга ще се разожда чувството къмъ състрадание на поробенитѣ; защото прѣвъ мрѣжата на скръбта ние ще

Какво трѣбва да знае обществото.

Адохай.

Да бдимъ!

Да бдимъ, днесъ когато цѣлъ свѣтъ е подлудѣлъ, това е длжностъ и на народъ и на управници. Да се не подхлзнемъ да не стжпимъ на ронлива почва, това само може да ни спаси.

Дали ще съумѣемъ да останемъ читави? Дано! Но само като си припомнимъ близкото минало на луди експерименти, опити, вършени отъ водители „народни“, като мразъ се сковаватъ мислитѣ ни.

Миналата катастрофа за народнитѣ ни идеали, сами си я създадохме. Ще доживѣемъ ли да правимъ мирови глупости? . . .

Прѣвъ 1912 г. се замисли великото дѣло и почна се съ нужниятъ ентузиазъмъ, за да се завърши съ пълненъ погромъ прѣвъ 1913 г. Тогава опозиционитѣ водители поискаха да узнаятъ, отъ правителството, какво е положението на отечеството, отговори имъ се, че е най-добро и че то, правителството (народници и цанковисти) ще доведе всичко до благополученъ край. . . Не мина много и, когато „пресата“ приспяваше българския народъ да се събуди, еди

кога си, ромънитѣ „храбро“, безъ пушка да пукне, се озоваха прѣдъ спящитѣ български граждани. Днешнитѣ управници. сжщо така се интересуваха тогава и искаха да помогнатъ нѣщо на това отечество, като на *опозиционери* имъ бѣ отказано, — тѣ си отмѣстиха и „спасиха“ България. . .

Днесъ положението е идентично на онова прѣвъ 1913 г. Днесъ опозицията се интересува, правителството (радослависти, стамболовисти и тончевисти) казва не се безпокойте!

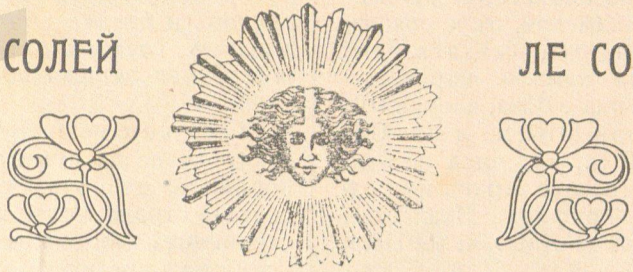
Правителството е доста силно да прицѣни събитията и ще съумѣе да защити отечеството! Стара пѣсенъ, пакъ на старъ гласъ, но пѣвцитѣ други. Дано парсата отъ тоя еднообразенъ концертъ не бжде сжщата.

А народа мисли, че именно въ тия критични моменти е потрѣбенъ коллективния умъ на българскитѣ държавни мже, отъ всички партии, да застане на чело на държавния корабъ, та да се избѣгнатъ подводнитѣ скали. . .

Ще бжде ли чутъ народа, който впоследствие ще трѣбва да плаща лудоритѣ на глупавитѣ си водители, съмняваме се. Защото, когато властта е въ ржцѣтъ на известна партия, то хората ъ мислятъ, че тѣ сж единствениѣ умни хора въ Блъ-

ЛЕ СОЛЕЙ

ЛЕ СОЛЕЙ

ЛЕ СОЛЕЙ

Французко Осигурително Дружество
ЗА ЖИВОТЪ

Подчинено на държавния контрол.

Дружествен капитал 12 милиона лв. Резервни фондове 82¹/₂ мил. лв.

Осигурителни капитали 820 милиона лева.

Изплатени суми на осигурените 107 милиона лева.

Недвижими имоти собственост на Дружеството: 10,333,239 лева.

На населението от Плевенски окръг, а особено на всеки глава на семейството, самооборазящ се за препитанието член на обществото, обръщаме благосклонното внимание върху тъй належащата в сегашно време необходимост от застраховка върху живота ни, чрез която освен другите прѣимущества, всеки застрахованъ постига и двойка цѣль:

1. Гарантира правилното съществуване на най-милитѣ си и близки до сърцето му членове на семейството му, в случай на прѣждевременно смъртъ и

2. Осигурява своето собствено съществуване, било при неочаквани търговски несполуки, било при извънредни политически събития или при напредналата старческа възраст, която малко произвежда, а много изразходва. . . .

И когато рѣшите да сключите застраховка върху живота си, не изпускайте да изучите и се запознаете съ условията на дѣйствующето при грамаденъ успѣхъ въ България Французкото Застрахователно Дружество за животъ „ЛЕ СОЛЕЙ“.

Името, емблемата, либералнитѣ общи условия, грамадният основен капитал, многомилонитѣ резервни фондове на което не могатъ освенъ да Ви вдѣхнатъ безгранично довѣрие и да Ви накаратъ да го прѣдпочитате.

За всякакви свѣдѣния и упътвания, отнесете се до Дирекцията за България въ София, жгѣла на Улицитѣ: „Търговска“ и „Лега“ или до г-нъ Боянъ Вацовъ, главенъ инспекторъ аквизиторъ и до агента за градъ Плевенъ г-нъ Никола Господиновъ.

3—10.

ПРОДАВА СЕ къща въ VIII кварталъ. Къщата е двуетажна съ дюгента, има 4 стаи, коридоръ и около 700 квадратни метра празно мѣсто. Има и пристройка съ 8 стаи. — Къщата е на ул. Александровска и Безимена.

Споразумение: Ангелъ М. Мариновъ. 4—5

ВЪ СЕЛО ДЕРВИШКО — Никополско се продава или дава подъ наемъ воденица отъ три камѣка съ локомотивъ. Воденицата е солидна постройка и 4 декара мѣсто. Прѣстѣта е анализирана и е годна за тухлярска индустрия.

4—5

Споразумение: Ангелъ М. Мариновъ.

ХУДОЖНИКЪ прѣдава частни уроци по рисуване съ блажни, акварелни бои и моливъ.

1—5

Споразумение: Ан. М. Мариновъ.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ или се продава съ изплащане на срокове при солидни гаранции — кундуржихския магазинъ „Лондонъ“ до аптеката на Г. х. Стефановъ.

4—5

Споразумение: Ангелъ М. Мариновъ.

Кацамунско Общинско Управление — Плевенска околия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 555.

с. Кацамунца, 18 юлий 1914 г.

На 16-й августъ н. г. отъ 9 до 12 часа прѣдъ обѣдъ и отъ 3 до 5 ч. слѣдъ обѣдъ въ канцеларията на общинското управление ще се произведатъ публични търгове за отдаване на наематели слѣднитѣ общински прѣдприятия:

1) Нива въ мѣстността „Држмитѣ“ отъ 35 декара за срокъ 1/Х 1914 година до 1/Х 1917 година.

2) Доставка на канцеларския материалъ нуженъ на общината за до края на настоящата година

Първоначална оцѣнка за нивата е по 10 л. на декаръ за 3-тъ години.

За доставка канцеларски около за 150 лева

Искания залогъ за участие въ търга е 5%.

Членове 11 и 12 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Тржнитѣ книжа могатъ да се видятъ всеки денъ въ общинското управление.

Кметъ: С. С. Кировъ.

Секр.-Бирникъ: П. Кръстевъ.

Една отъ най-модерно инсталираниитѣ въ ПЛЕВЕНЪ ПЕЧАТНИЦИ, движуца се съ МОТОРНА СИЛА е на

КАРАИВАНОВЪ & ВЛАХОВЪ

Печати всичко. Цѣни умерени. Тя единствената, която е снабдена съ модерни шрифтове и по качество разнообразни. Печати съ цвятни мастила.

КНИЖАРНИЦАТА НА СЖЩИТЪ, която се помъщава сръщу градския паметникъ до хотелъ „ЦЕНТРАЛЪ“, продава всички видове ученически пособия, канцеларски принадлежности, търговски тефтери, всякога голѣми изложби и изборъ на художествени иллюстрирани карти и пр.

ЦѣНИ ИЗНОСИ. — ТЕЛЕФОНЪ № 119.

МОЯТЪ СТАРЪ ОДИТЪ

е и остава сжщия, че нѣма по-добъръ сапунъ отъ познатия въ цѣлия свѣтъ

Speckenpferd Млѣченъ сапунъ

марка дървено конче отъ Bergman & Co, Tetschen ¹/₂, за очистване луницитѣ и получаваме запазване нѣжна и мека кожа и бѣлъ цвѣтъ на лицето.

Нарчето по 1.50 може да се получи отъ всяка аптека, дрогерия, парфюмерия и отъ всички подобни магазини.

Сжщо много добъръ е изпитанъ и млѣчния кремъ

Bergman „MANERA“

за запазване нѣжни бѣли дамски ржѣ, получава се всякъждѣ сръщу 1 левъ въ тубусъ.

Съобщаваме на Г. г. пжтницитѣ, че отъ 1 януари наемемъ бившиятъ хотелъ „Търговски“, който прѣменувахме въ хотелъ

„Комерсиалъ“

Хотела е съ двадесетъ хигиенични стаи, добри и наново мобилирани. Сжщо уредихме отлична гостилница и кафене. При хотела има конюшна съ всички удобства за файтони, каруци, коне и пр.

Имиме ефтени легла за г. г. селенитѣ. Сжщо имаме стаи за търговски пжтници за изложба на мостри колекции.

Г. г. Пасаджеритѣ ще намѣрятъ винаги бѣрга и акуприслуга и износни цѣни.

Съ почитание:

Хр. Ив. Бешковъ.

ВАЖНО ЗА ТЪРГОВЦИТЪ

СИРЕНАРИ, БАКАЛИ И Г. Г. ГРАЖДАНИТЪ!

Въ мандритѣ на Върбеновъ, Константиновъ & Co се произвежда първокачественно сирене отъ чисто овче млько и вече се пушта въ продажба първата партида пролѣтно прѣсно сирене.

Искайте отъ всички бакали.

Продажба на тенекета въ самата мандра.

Гр. Плевенъ.

4—5

Книжарница Ангелъ М. Мариновъ

Плевенъ.

Съобщава на всички Г. г. директори на гимназии, прогимназии и главнитѣ учители, че съ най-голяма акуратностъ изпълнява поржчки по набавяне пособия за разнитѣ кабинети и книги за прочитъ за библиотекитѣ.

Печатница, Караивановъ & Влаховъ — Плевенъ